

Dosarul nr. 2ra-1604/20

Prima instanță - (Judecătoria Orhei, sediul central) V. Pîslariuc
Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) M. Guzun, G. Dașchevici, V. Clima

ÎNCHEIERE

11 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de avocatul Igor Conoval în numele și interesele lui Ruslan Cerepida,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Tatiana Ciocîrlan împotriva lui Ruslan Cerepida și Ana Cerepida, intervenient accesoriu Tamara Mihailova, cu privire la recunoașterea nulității actului juridic și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 10 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 25 ianuarie 2019, Tatiana Ciocîrlan a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ruslan Cerepida și Ana Cerepida, intervenient accesoriu Tamara Mihailova, prin care a solicitat recunoașterea nulității absolute a contractului de arvună din 27 ianuarie 2017, încheiat între Ana Cerepida și Tatiana Ciocîrlan, în numele căreia a acționat Tamara Mihailova, cu revenirea părților la poziția inițială; încasarea în mod solidar de la Ana Cerepida și Ruslan Cerepida a sumei de 2 000 euro și a cheltuielilor de judecată în sumă de 1 241 de lei pentru achitarea taxei de stat, 3 500 lei serviciile avocatului și 61,20 de lei pentru eliberarea extrasului de la de la serviciul cadastral.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, în luna decembrie 2016, urmare a anunțului privind vânzarea casei de locuit, situată în or. Orhei, str. M. Frunze, 67, a contactat-o la telefon pe Ana Cerepida, care s-a prezentat a fi proprietara casei, iar în urma negocierii prețului de 12 000 euro, au ajuns la o înțelegere comună asupra prețului final de 10 000 euro.

Deoarece nu era în țară a rugat-o pe Tamara Mihailova doar să transmită pârâtei, cu titlu de avans, suma de 2 000 euro și să întocmească o recipisă în vederea confirmării faptului transmiterii avansului.

Ulterior a aflat că Tamara Mihailova, contrar voinței sale și fără a dispune de împuterniciri, a încheiat cu pârâta Ana Cerepida la 27 ianuarie 2017 contractul de arvună, potrivit căruia Tamara Mihailova în numele reclamantei a transmis Anei

Cerepida, arvuna în sumă de 2 000 euro în contul prețului de vânzare a casei de locuit situată în or. Orhei, str. M. Frunze, 67, ce îi aparține cu drept de proprietate lui Ruslan Cerepida.

Iar potrivit pct. 2 din contractul de arvună, Tamara Mihailova și Ana Cerepida au indicat că contractul de vânzare-cumpărare urmează să fie încheiat până la data de 1 iunie 2017, prețul total de vânzare a bunului fiind indicat de 12 000 euro.

Reclamanta consideră că, contractul de arvună din 27 ianuarie 2017 urmează a fi recunoscut nul, deoarece ea nu și-a exprimat consimțământul și nu a participat la încheierea contractului vizat, nu l-a semnat și nici nu a împuternicit-o pe Tamara Mihailova să încheie în numele său un contract de arvună, cu atât mai mult că au convenit cu Ana Cerepida la prețul de vânzare a bunului în mărime de 10 000 euro.

Prin hotărârea din 12 septembrie 2019 a Judecătoriei Orhei, sediul central, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Tatiana Ciocîrlan împotriva lui Ruslan Cerepida și Ana Cerepida, intervenient accesoriu Tamara Mihailova, cu privire la recunoașterea nulității actului juridic și compensarea cheltuielilor de judecată.

S-a declarat ca fiind nul contractul de arvună din 27 ianuarie 2017, încheiat între Ruslan Cerepida, prin intermediul reprezentantului Ana Cerepida și Tatiana Ciocîrlan prin intermediul Tamarei Mihailova.

În vederea repunerii părților în poziția inițială, s-a încasat de la Ruslan Cerepida în beneficiul Tatiane Ciocîrlan, suma de 2 000 euro, echivalentă în lei MD la data executării, achitată cu titlu de arvună.

S-a încasat de la Ruslan Cerepida în beneficiul Tatiane Ciocîrlan, cu titlu de cheltuieli de judecată, suma de 1 241 de lei pentru achitarea taxei de stat.

În rest acțiunea reclamantei Tatiana Ciocîrlan s-a respins ca neîntemeiată.

La 25 septembrie 2019, Ruslan Cerepida, fiind reprezentat de avocatul Igor Conoval, a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe.

Prin decizia din 10 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Ruslan Cerepida și s-a menținut hotărârea din 12 septembrie 2019 a Judecătoriei Orhei, sediul central.

În motivare, Colegiul instanței de apel reținut că contractul încheiat de părți la 27 ianuarie 2017 de fapt reprezintă un antecontract de vânzare-cumpărare a unui bun imobil, pentru care este prevăzută forma autentică ca condiției de valabilitate și nu este un contract de arvună.

Acesta a fost încheiat fără a se respecta forma autentică și fără ca Tamara Mihailova să dispună de împuterniciri de a-l încheia din partea reclamantei Tatiana Ciocîrlan.

Instanța de apel a menționat că este întemeiată și concluzia primei instanțe, prin care ultima a admis și cerința reclamantei și a dispus încasarea de la Ruslan Cerepida în beneficiul Tatiane Ciocîrlan a sumei de 2 000 euro.

Cât privește cerința cu privire la restituirea solidară a sumei de 2 000 euro, a reținut că aceasta corect și întemeiat a fost respinsă de către prima instanță, or, Ana Cerepida nu a acționat din nume propriu, dar din numele proprietarului

bunului imobil Ruslan Cerepida, în baza procurii notariale din 18 decembrie 2015, valabilă pe termen de 3 ani.

La 16 septembrie 2020, avocatul Igor Conoval, acționând în numele și interesele lui Ruslan Cerepida, a declarat recurs împotriva deciziei din 10 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând să fie admis recursul, casată integral decizia și remiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului a invocat că decizia contestată este arbitrară și neîntemeiată, fiind pasibilă de a fi casată în temeiul art. 432 alin. (2) lit. a) și c) și alin. (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată avocatului Igor Conoval, reprezentantul recurentului Ruslan Cerepida, prin intermediul poștei electronice, la 16 iulie 2020, iar cererea de recurs a fost înregistrată la 16 septembrie 2020, în termenul prevăzut la art. 434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 9 octombrie 2020 în adresa intimațiilor a fost expediată copia cererii de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței la recurs. Însă, până la data examinării admisibilității recursurilor, intimații nu au depus referințe, prin care să-și exprime poziția.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de avocatul Igor Conoval în numele și interesele lui Ruslan Cerepida nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de avocatul Igor Conoval în numele și interesele lui Ruslan Cerepida.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru